

Î N C H E I E R E

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Dumitru Mardari și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Sloninov Sergiu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sloninov Sergiu împotriva societății comerciale “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată, societatea cu răspundere limitată “Kvark”, intervenienți accesorii Inspekția Muncii și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat cu privire la încasarea în bugetul local și de stat a sumelor restante constituite din taxe și impozite pentru perioada de la 10 septembrie 2010 până la 29 februarie 2012, în beneficiul său suma restantă la salariu, concediul de boală, concediul anual, cheltuieli de combustibil și prejudiciul moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Sloninov Sergiu și s-a menținut hotărârea primei instanțe

c o n s t a ț ă

La 02 septembrie 2013 Sloninov Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată, societatea cu răspundere limitată “Kvark”, intervenienți accesorii Inspekția Muncii și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat cu privire la încasarea în bugetul local și de stat a sumelor restante constituite din taxe și impozite pentru perioada de la 10 septembrie 2010 până la 29 februarie 2012, în beneficiul său suma restantă la salariu, concediul de boală, concediul anual, cheltuieli de combustibil și prejudiciul moral (f.d.2-4).

În motivarea cererii de chemare în judecată Sloninov Sergiu a indicat că în vara anului 2010 societatea cu răspundere limitată “Kvark” i-a solicitat serviciile de oferire a consultațiilor în domeniul juridic și afaceri.

În acest sens a întocmit contract de prestări-servicii, prin care s-a stabilit lunar salariul de 5000 lei și 300 litri de combustibil.

Analizînd contractul societatea cu răspundere limitată “Kvark” a invocat că este mai simplu să-l angajeze cu carnet de muncă cu salariul de 4000 lei din care 1000 lei vor constitui taxe și impozite.

A scris cerere de angajare ca consultant pe probleme juridice și afaceri începînd cu 01 septembrie 2010 cu salariul lunar de 4000 lei și 250 litri de combustibil.

Din 01 septembrie 2010 și-a început activitatea reprezentînd interesele societății cu răspundere limitată “Kvark” în instanță de judecată în procesele în care era implicată aceasta.

Societatea cu răspundere limitată “Kvark” avea conturile bancare blocate și activitatea financiară se desfășura prin intermediul societății comerciale “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată.

Astfel, acorda servicii juridice la 3 companii ale lui Constantin Moroza și a renegociat condițiile de prestare a serviciilor depunând o cerere de transfer începând cu 01 septembrie 2011 de la societatea cu răspundere limitată “Kvark” la societatea comercială “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată cu condiția salarizării lunare în sumă de 8000 lei și 300 litri de combustibil.

Pentru luna septembrie 2012 a primit salariul în sumă de 8000 lei și circa 200 litri de combustibil semnând în borderoul de salariu la contabilitatea societății comerciale “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată.

La 27 octombrie 2011 pe fon de stres s-a înrăutățit starea sănătății și s-a adresat la clinica de sector solicitând deschiderea certificatului de boală.

Adresându-se lui Constantin Moroza referitor la asigurarea medicală ultimul i-a comunicat că nu a reușit să întocmească actele necesare, dar a confirmat că va achita cheltuielile de tratament necesare.

Verificând dacă în perioada de activitate angajatorul a transferat defalcările către fondul de pensii, medical, etc a constatat că plățile nu erau efectuate.

La 03 noiembrie 2011 a convenit cu administrația societății cu răspundere limitată “Kvark” și societății comerciale “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată încetarea raporturilor de muncă și stingerea obligațiilor reciproce.

Pentru luna octombrie 2012 a primit circa 230 litri de combustibil, dar nu a primit salariul, că în perioada de tratament de la 27 octombrie 2011 până la 29 ianuarie 2012 din cauza acțiunilor ilegale ale administrației societății cu răspundere limitată “Kvark” și societății comerciale “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată nu a beneficiat de plățile de asigurare de sănătate fiind prejudiciat cu aproximativ 60000 lei.

Bugetul local și de stat tot au fost prejudiciate, deoarece taxele și impozitele nu au fost achitate.

Cere Sloninov Sergiu încasarea de la societatea comercială “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată și societatea cu răspundere limitată “Kvark” în bugetul local și de stat sumele restante constituite din taxe și impozite pentru perioada lucrată de la 10 septembrie 2010 până la 29 februarie 2012, iar în beneficiul lui suma restantă la salariu în mărime de 8000 lei și costul combustibilului în sumă de 1162 lei, contribuțiile sociale la concediul de boală pentru perioada noiembrie 2011 – ianuarie 2012 în sumă de 24000 lei și costul combustibilului în sumă de 38940 lei, concediul anual în sumă de 8000 lei și cheltuieli de combustibil în sumă de 4980 lei, iar în total încasarea în beneficiul său suma de 61082 lei și prejudiciul moral în mărime de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 octombrie 2014 acțiunea depusă de Sloninov Sergiu a fost respinsă (f.d. 83, 86-89).

La 10 noiembrie 2014 Sloninov Sergiu a depus apel nemotivat, iar la 24 mai 2015 apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 octombrie 2014 (f.d. 92-93, 125-130).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 10 iunie 2015 a respins apelul declarat de Sloninov Sergiu și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 octombrie 2014 (f.d. 155-159).

În motivarea soluțiilor instanțele judecătorești au indicat că procura eliberată lui Sloninov Sergiu acorda împuterniciri acestuia de a reprezenta societatea cu răspundere limitată “Kvark” în instanțele de judecată.

Din procura nominalizată nu rezultă că Sloninov Sergiu ar fi angajat în calitate de jurist la societatea cu răspundere limitată “Kvark” nefiind prezentat ordin de angajare sau contract de muncă în acest sens.

Astfel, sumele solicitate de a fi încasate invocând careva relații de muncă nu sunt argumentate, deoarece nu există obiectul răspunderii contractuale sau delictuale.

Conform art. 67 Codul muncii, angajatorul este obligat să elibereze salariatului, în termen de 3 zile lucrătoare, la cererea lui scrisă, un certificat cu privire la munca în cadrul unității respective, în care urmează să se indice specialitatea, calificarea, funcția, durata muncii și cuantumul salariului.

Sloninov Sergiu nu a prezentat un astfel de certificat și nu a prezentat nici probe că ar fi primit careva retribuții ce rezultă din relațiile de muncă invocate.

În urma controlului efectuat Inspekția Muncii și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat au stabilit că între Sloninov Sergiu, societatea comercială “Macrosist-Com” societate cu răspundere limitată și societatea cu răspundere limitată “Kvark” nu au existat raporturi de muncă.

La 17 iulie 2015 Sloninov Sergiu a declarat recurs nemotivat, iar la 02 septembrie 2015 recurs motivat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii (f.d.162-167, 173-183).

În motivarea recursului Sloninov Sergiu a invocat că prima instanță și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin și circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii pe care instanțele de judecată le-au considerat constatate nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

A mai indicat că din copiile proceselor-verbale, conținutul actelor judecătorești, procuri eliberate de intimați se dovedește că au existat relații de muncă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Sloninov Sergiu în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Sloninov Sergiu în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Sloninov Sergiu în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Sloninov Sergiu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Mardari

Sveatoslav Moldovan